

[Aase Olesen]

hvilke tanker regeringen har gjort sig på disse områder. Jeg kan som en udledning heraf føje det spørgsmål til, om ministrene har overvejet, om der burde skabes alternative muligheder for at løse de problemer, der ikke bliver løst med Dankortet.

Det radikale venstres ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, vil komme nærmere ind på nogle af disse spørgsmål, og jeg skal igen vende mig til justitsministerens besvarelse. Jeg må selvfølgelig også acceptere, at vi ikke kan få noget svar på spørgsmålene om registerproblemerne, når man ikke kender systemet og ikke ved, hvordan den endelige indretning bliver. Det må vi tage til efterretning.

Der er én ting, som jeg vil gøre opmærksom på, og det er den oplysning, vi i retsudvalget tidligere har fået, nemlig at CPR-numre ikke vil forekomme på Dankortet. Jeg synes, det er meget vigtigt at få justitsministerens holdning dertil, og vil derfor spørge, om ikke ministeren finder det overordentlig væsentligt at fastholde, at de generelle købekort ikke kommer til at indeholde CPR-numre.

Ministeren vurderer det sådan, at misbruget og muligheden for økonomisk kriminalitet ikke adskiller sig væsentligt fra det, man kender i forbindelse med checks. Vi tror faktisk, at mulighederne vil være større. Det kan vi naturligvis kun gisne om, men det kan underbygges bl.a. med, at man i Sverige i den allerseneste tid har set en stærk stigning i kriminaliteten i forbindelse med konto- og købekort.

Jeg vil i øvrigt spørge, om ministeren, der nu nævner denne personlige kode, ved, at der kun er tale om fire cifre i PIN-koden, altså det personlige identifikationsnummer, og at der altså formentlig vil være mulighed for ved terminalerne, hvor man indtaster PIN-koden, at aflure håndbevægelser, så man kunne forestille sig, det ikke skulle være så forfærdelig svært at aflure fire tal. Der vil i øvrigt være mange her i landet, der får den samme kode.

Jeg vil også spørge ministeren, om han er klar over, at den tape, der findes også på de kontokort, der bruges i dag, kan overspilles på bånd og kopieres.

Vi tror også, der kan blive overtræksproblemer, altså problemer i forbindelse med det beløb, hvormed man kan overtrække sin konto, alt efter hvilket systemforslag man ender med at vælge.

Vi tror altså alt i alt, at der endnu er mange uafklarede og store problemer i hele dette spørgsmål, og vi mener, der er stor fare for, at vi i disse måneder kan risikere, at der træffes bindende beslutninger, der får betydning for hele samfundet langt ud over de kredse, som PKK i dag rådfører sig mere eller mindre grundigt med.

Derfor må vi allerede nu konstatere, at den debat, vi kommer til at føre her i dag om disse spørgsmål, kun kan blive en første runde; der må komme en anden og afgørende runde, når det endelige forslag er kendt. Hvis der ud af denne debat kommer et løfte fra regeringen om, at vi her i folketinget får en nærmere redegørelse for Dankortet, inden det indføres – og jeg vil gerne sætte en tyk streg under ordet »inden« – og hvis denne redegørelse er ledsaget af en vurdering af, hvilke behov der vil være for en lovgivning for hele den elektroniske betalingsformidling, vil det radikale venstres mål med forespørgslen være nået. Men jeg vil gerne tilføje, at vi finder, at der meget vel vil kunne opstå behov for lovgivning om købekortsproblemerne også uden et Dankort, uden et generelt købekort.

Svend Andersen (S):

Et købekortssystem som Dankortet er et skridt på vejen mod det pengeløse samfund. Det kan være en forenkling af forholdet mellem forbrugeren og et pengeinstitut, og endelig kan det være en service over for de handlende. Disse ting er for så vidt positive i den forstand, at de er udtryk for forenklinger og udnyttelse af en teknologisk udvikling.

Men når disse ting er sagt, skal der også tilføjes et stort men, for et købekortssystem som Dankortet kan ikke indføres uden problemer for den enkelte eller uden problemer for samfundet. Derfor er det også betryggende, at forberedelserne til et Dankort følges så intenst i regeringen.

Der er ingen tvivl om, at købekortssystemerne er en fordel for pengeinstitutterne. Det kan mindske anvendelsen af checks, som ikke er nogen god forretning for pengeinstitutterne. Det kan også betyde, at behovet for kontante penge mindskes, og det er i det lys, købekortene også kan være en fordel for de handlende.